

INFO

Pravidelný pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí

Neděle:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince
na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla
11.00 - kostel Narození Panny
Marie v Záboří
18.00 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Úterý:

- 18.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)

Středa:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Čtvrtek:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Pátek:

- 17.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru)
- adorace nejsvětější svátosti
18.00 - mše sv.

Sobota:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)
17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké
(mše s nedělní platností)

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO ŠEMANOVICE

BOHOSLUŽBY V ROCE 2016

05.07. - úterý v 15.00
(slavnost sv. Cyrila a Metoděje)

21.08. - neděle v 15.00
(slavnost Nanebevzetí Panny Marie)

18.09. - neděle v 15.00
(slavnost zjevení Panny Marie
v La Salette)

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

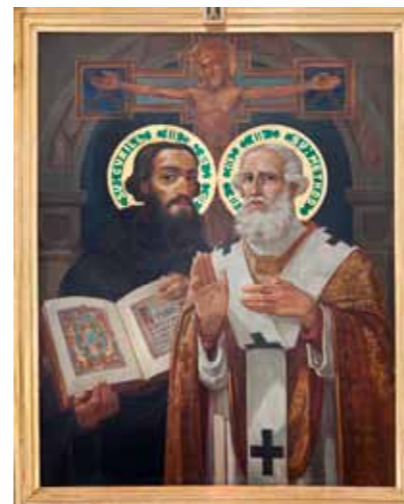
Medonosy

SV. KONSTANTIN (CYRIL) A METODĚJ

Dva bratři ze Soluně sv. Cyril a Metoděj jsou v uznání svých zásluh za uvedení křesťanství na Moravu nazýváni „Apoštoly Slovanů“. Cyril, vlastním jménem Konstantin, který jméno Cyril přijal až později v klášteře, a Metoděj ovládali slovanskou řeč a byli vysláni byzantským císařem kolem r. 860 k Černému moři, aby hlásali křesťanství mezi Slovany. Oba mniši našli na své misijní cestě k Chazarům ostatky papeže Klimenta I. a později je přinesli do Říma, kde jsou dodnes uchovávány v kostele sv. Klimenta.

R. 862 poslal císař Michal III. oba bratry na Moravu, neboť kníže Rostislav prosil o kněze mluvící slovanštinou. Jako první věc zavedli Cyril a Metoděj slovanský jazyk do bohoslužby. Cyril k tomu dokonce vytvořil vlastní písmo („glagolici“) na základě řecké kurzívy a částečně arabštiny. Toto písmo pomohlo 38 liter kodifikovat staroslověnský jazyk. Proto oba bratři patří k zakladatelům slovanského písemnictví. Cyril sám přeložil do staroslověnštiny evangelia, apoštolář, misál a žaltář a napsal ke čtyřem evangeliím předmluvu, tzv. Proglas. V tomto díle pokračoval i Metoděj, který do staroslověnštiny přeložil životopisy církevních otců a založil překladatelskou školu, která r. 883 za dobu asi 8 měsíců přeložila celou Bibli kromě knih Makabejských. Po několikaleté misijní činnosti na Moravě odcestovali bratři do Říma a přinesli papeži Hadriánovi II. ostatky papeže Klimenta. Od Hadriána dostali příslib, že bude slovanská řeč uznána za liturgickou. Za svého pobytu v Římě onemocněl Cyril a vstoupil do kláštera. Po padesáti dnech podlehl svému těžkému utrpení a 14. února 869 zemřel. Byl pak pochován u sv. Klimenta v původním kostele pod nynějším stejnojmenným kostelem téhož jména na Via San Giovanni in Laterano v Římě.

Metoděj byl Hadriánem II. jmenován arcibiskupem Panonie, tj. území, které zahrnovalo dnešní východní Rakousko a západní Maďarsko, a Moravu. Salcburský arcibiskup však pokládal toto území za své misijní pole a dal Metoděje na dva a půl roku uvěznit. Papež Jan VIII. jej r. 873 vysvobodil, potvrdil ho v úřadě arcibiskupa a potvrdil mu slovanský církevní jazyk, ale s jistým omezením. Metoděj zemřel 6. dubna 885. Místo jeho smrti se nedá s jistotou určit. Pravděpodobně je pohřben ve svém katedrálním chrámu Panny Marie na Velehradě. Jeho hrob však nebyl dosud lokalizován. V době Metodějovy smrti bylo v jeho arcidiecézi asi 200 kněží, jáhnů a podjáhnů. Tito byli vyhnáni a uchýlili se většinou do Bulharska, Chorvatska, Polska a do Čech. Papež Štěpán VI. r. 896 zakázal používat slovanský jazyk při bohoslužbě.

SVATÁ LUDMILA 1100 LET

Projekt Svatá Ludmila 1100 let se souvisle věnuje památce svaté Ludmily od roku 2015. Jeho vyvrcholením bude připomenutí výročí 1100 let od zavraždění Svaté Ludmily na Tetínském hradišti, které proběhne v roce 2021.

Projekt Svatá Ludmila 1100 let je zastřešen stejnojmenným spolkem. Jeho zakládajícími členy jsou obec Tetín, město Mělník, město Roztoky, farnost Beroun a farnost Roztoky. Spolek je však otevřen všem dalším zájemcům, kteří se chtějí na projektu spolupodílet. Staňte se jeho členy! Právnícké osoby za roční poplatek 3000 Kč a fyzické osoby za 500 Kč/ročně.

Podrobné informace na stránkách: <http://www.svatoludmila.cz/>

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

SV. LUDMILA

FARNÍ ZPRAVODAJ
ČERVENEC - SRPEN 2016

Milosrdenství očisťuje srdce

Draží bratři a sestry!

„Pane chceš-li, můžeš mě očistit!“ (Lk 5,12) – taková je prosba, kterou se na Ježíše obrátil malomocný. Tento muž nežádal jenom své uzdravení, nýbrž „očistění“, to znamená celkové uzdravení těla i srdce. Lepra byla považována za formu Božího prokletí, za hlubokou nečistotu. Malomocný se musel zdržovat daleko ode všech, neměl přístup do chrámu a na žádnou bohoslužbu. Byl vzdálen od Boha i od lidí. Takový život byl tristní.

Navzdory tomu však onen malomocný nekapituloval ani před nemocí, ani před opatřeními, která z něho činila vydědence. Aby se dostal k Ježíši, nebál se porušit zákon a vstoupil do města, což mu bylo jako malomocnému rovněž zapovězeno, a když jej našel „padl tváří k zemi a prosil ho: Pane, chceš-li, můžeš mě očistit“. Toto vše, co tento muž považovaný za nečistého učinil, je výrazem jeho víry! Uznává Ježíšovu moc, je si jist, že ho může uzdravit a že všechno závisí na Jeho vůli.

Tato víra je silou, která mu umožnila zlomit každou konvenci a usilovat o setkání s Ježíšem. Poklekl před ním a nazval jej „Pánem“. Prosba malomocného ukazuje, že předstupujeme-li před Ježíšem, není třeba dlouhých promluv. Stačí pár slov, jen když jsou provázena plnou důvěrou v Jeho všemohoucnost a v Jeho dobrotu. Svěřit se vůli Boží totiž znamená odevzdat se Jeho nekonečnému milosrdenství. Já se vám také osobně svěřím. Večer nežli se uložím do postele, modlím se krátce takto: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“ A modlím se pak pětkrát Otče náš, za každou Ježíšovu ránu, protože Ježíš nás očistil ranami. A když to dělám já, můžete doma říkat i vy: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“, myslet na Ježíšovy rány a říci Otče náš za každou z nich. A Ježíš nás vždycky očistí.

Ježíš byl tímto mužem hluboce pohnut. Markovo evangelium zdůrazňuje, že „s ním měl soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: »Chci, buď čistý!« (Mk 1,41). Ježíšova slova jsou provázena gestem a činí jeho učení výmluvnějším. Narodil od nařízení Mojžíšského zákona, který zakazoval malomocnému, aby se přiblížil (srov. Lv 13,45-46), Ježíš vztáhl ruku a dokonce se jej dotkl. Kolikrát my potkáme chudého, který nám jde vstříc! Můžeme být také velkodušní, můžeme mít soucit, ale obvykle se jej nedotkneme. Nabídneme mu minci, ale vyhneme se tomu, abychom se jej dotkli rukou. Zapomínáme, že je tělem Krista! Ježíš nás učí, abychom se nebáli dotknout chudých a vyděděných, protože On je v nich. Dotknout se chudého nás může očistit od pokrytectví a jeho stav nás zneklidní.

Dotýkat se vyloučených. Dnes mne tady doprovázejí tyto mladíci. Mnozí si o nich myslí, že by bylo lépe, kdyby ve své zemi zůstali, ale také si tam mnoho vytrpěli. To jsou naši uprchlíci, kteří jsou mnohými považováni za vyloučené. Prosim vás, toto jsou naši bratři. Křesťan

nikoho neodepisuje, přízná místo všem a nechá přijít všechny.

Jakmile Ježíš uzdravil nemocného, nařídil mu, aby o tom nikomu neříkal, ale „ukázal se knězi a přinesl oběť za své očistění, jak to nařídil Mojžíš – jim na svědectví“ (v.14). Toto Ježíšovo nařízení ukazuje přinejmenším tři věci.

Za prvé: milost, která v nás působí, nehledá senzace. Obvykle působí diskrétně a neokázale. Hojí naše rány a vede nás po cestě svatosti trpělivým utvářením našeho srdce podle Srdce Pánova, aby si tak stále více osvojovalo Jeho myšlení a Jeho cítění.

Za druhé: oficiálním ověřením uskutečněného uzdravení kněžím a přinesením odčiňující oběti je malomocný opět začleněn do společenství věřících a do života společnosti. Tímto opětovným začleněním se dovršuje jeho uzdravení. Jak sám prosil, je nyní plně očistěn!

Tím že se ukázal kněžím, vydává jim malomocný svědectví o Ježíši a Jeho mesiášské autoritě. Síla soucitu, se kterým Ježíš uzdravil malomocného, vedla víru tohoto muže k otevření se misijnímu poslání. Byl vyloučen, ale nyní je jedním z nás.

Pomysleme na svoje ubohosti. Každý má ty svoje. Přemýšlejme poutivě. Kolikrát je skrýváme pod přetvářkou „dobrých způsobů“. Právě tehdy je nezbytné, abychom sami poklekl před Bohem a prosili: „Pane, chceš-li, očisti mne!“ A číňte tak každý večer, než se uložíte ke spánku. A nyní řekněme tuto krásnou modlitbu všichni společně: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“.

Papež František

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Na konci svého pozemského života vstoupila Kristova Matka s duší i tělem do nebe, to znamená do slávy života věčného, do plného společenství s Bohem.

Úryvek z evangelia (Lk 1,39-56) nám prezentuje Marii, která hned po té, co působením Ducha svatého počala Ježíše, spěchá za svojí příbuznou Alžbětou, která se rovněž zázrakem ocitla v pozhnaném stavu. V setkání naplněném Duchem svatým vyjadřuje Maria svoji radost chvalozpěvem Magnificat, protože dosáhla plného vědomí smyslu velikých věcí, které se v jejím životě uskutečňují. Skrze ni se dovršuje veškeré očekávání jejího lidu.

Evangelium nám však také ukazuje, co je nejpravdivějším důvodem Mariiny velikosti a jejího blahoslavenství, totiž víra. Proto ji Alžběta zdraví slovy: „Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ . Víra je jádrem celého Mariina života. Ona věří, představuje velkou postavu víry, ví - a také to říká – že dějiny tíží násilí mocných, pýcha boháčů a neomalenost domýšlivců. Maria však přesto věří a hlásá, že Bůh svoje ponížené a chudé děti neopouští, ale podporuje milosrdstvím a pečuje o ně, mocné sesazuje z trůnu a rozptyluje ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Toto je víra naší Matky, toto je Mariina víra!

Chvalozpěv matky Boží nám umožňuje vytušit plný smysl Mariina života. Je-li Pánovo milosrdství hybnou silou dějin, pak je nepřipustné, „aby nad ní panovala smrt. Vždyť ona nám dala Dárce života“ . To všechno se netýká pouze Marie. „Veliké věci“, které jí učinil Všemohoucí, se hluboce dotýkají také nás, promlouvají k nám o naší životní cestě a připomínají nám cíl, který na nás čeká: Otcův dům. Náš život nahlédnutý ve světle Mariina Nanebevzetí není bezcílné toulání, nýbrž pouť, která i se všemi svými nejistotami a strastmi vede k bezpečnému cíli, do domu našeho Otce, který nás očekává s láskou. Je krásné myslet na to, že máme Otce, který nás s láskou očekává, a že také naše Matka je nahoře a s láskou na nás čeká.

Prosme ji dnes všichni společně, ať k nám na sklonku naší pozemské cesty obrátí své milosrdné oči, ať osvěcuje naši cestu, ukazuje cíl a po tomto vyhnanství a ať nám ukáže Ježíše, pozhnaný plod života svého. A říkejme společně: ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria!

Poutní zájezd La Salettské rodiny

Je deštivé ráno 4. května 2016 a my vyrážíme na pouť do Polska, kterou pro nás perfektně připravil a zajistil náš drahý bratr Jaroslav. Projíždíme Polskem směr Hnězdno, první zastávka našeho putování. Déšť pomalu ustává a my vstupujeme do katedrály Nanebevzetí P. Marie a skláníme se před stříbrným relikviářem - náhrobkem sv. Vojtěcha ze 17. st. a obdivujeme Hnězdenské dveře z roku 1175 s výjevy ze života sv. Vojtěcha. Jeho ostatky roku 1039 přivezl do Prahy kníže Břetislav I. Ve Hnězdně je mnoho historických památek z 10 st. z doby knížete Měška I. a jeho přemyslovské manželky Doubravky, či prvního polského krále Boleslava Chrabrého.

Za soumraku jsme přijeli do Licheně, kde jsme byli fascinováni obrovským chrámem připomínajícím katedrálu sv. Petra ve Vatikánu a nejvyšší věží v Polsku o výšce 128 m.

Po dobré večeři jsme se ubytovali v poutním domě. Ráno jsme se zúčastnili Mše svaté v pětilodní bazilice se 7 tis. místy k sezení před zázračným obrazem Pany Marie Licheňské nazvané zde Bolestná královna Polska a prosili jsme o potřebné milosti. Mocná přímluva P. Marie, která se poprvé zjevila v roce 1813, můžeme

pozorovat ve viditelném znamení obrovské svatyně. Papež Jan Pavel II. požehnal nově začatou stavbu při jeho návštěvě v roce 1999.

Před mohutnou sochou sv. Jana Pavla II. jsme se setkali s úžasnou paní průvodkyní, která nás celým areálem provedla a velmi poutavě vyprávěla o zázračném obraze a zázracích, díky kterým pouze z příspěvků dárců toto poutní místo bylo vybudované. Výtahem a v poslední části i po schodech jsme se dostali do nejvyšší části věže, odkud se nám naskytl nádherný pohled na celý areál a okolí.

V odpoledních hodinách jsme zase nasedli do autobusu a cestovali za Královnou Polska na Jasnou horu do nejvýznamnější části Polska. Během jízdy jsme zpívali, modlili se, povídali jsme si i poslouchali verše našeho spolupoutníka Káji. Májové pobožnosti se zpívanými litaniami bravurně vedly poutnice z Tanvaldu. Hned po večeři jsme pospíchali za P. Marií na mariánskou pobožnost. Vroucí prosby poutníků byly v průběhu věku mnohokrát vyslyšeny, stěny kaple jsou obloženy děkovnými tabulkami, berlemi, bezpočtem růženců, které vytvářejí obrazy. Velmi hluboce na nás všechny zapůsobila možnost být v nejbližší blízkosti P. Marie při ranní mši svaté a následné prohlídce Baziliky sv. kříže a Narození P. Marie. Průvodkyně - sestřička Paulínka byla velmi milá a důsledná. V muzeu je množství předmětů, které opět dokazují úctu k P. Marii prokazovanou v celém světě. Jasnou Goru navštíví ročně asi 5 mil. poutníků - mnozí putují i pěšky, jako několikrát i náš bratr Jaroslav. Sv. otec Jan Pavel II. navštívil Čenstochovou 5x, za jeho účasti se tam konaly světové dny mládeže. Loučíme se s Jasnou Gorou a jedeme do Krakova – Lagiewnik do centra Božího Milosrdství. Ve 3 hodiny se zúčastníme Korunky Božího Milosrdství a s dojetím uctíváme ostatky sv. Faustíny. Mladá sestřička této kongregace nás provedla Bazilikou, která je nově vybudována v nádherném moderním stylu. Když jsme se přesunuli do centra sv. Jan Pavla II., byli jsme uchvázeni velikostí a překrásnou mozaikovou výzdobou. Poklonili jsme se s úctou před relikviáři ostatků Jana Pavla II. Pomodlili jsme se za účastníky SDM, které bude probíhat letos v červenci.

V Krakově jsme vystoupili z areálu nově vybudovaného moderního kostela P. Marie Laalettské a odtud již jen kousek do místa, kde jsme se cítili tak moc dobře, v semináři bohoslovců Saletinů. Tam jsme se ubytovali a stravovali a prožívali velmi příjemný čas se Saletiny. Když nám přišli zazpívat, nejedno oko se orosilo. Velmi nás překvapili i dárkem, soškou P. Marie Laalettské. Tak milí a sympatičtí mladí muži budou určitě v budoucnu skvělí kněží. Modleme se i za ně. Ráno jsme byli na mši svaté v novém saletinském kostele, kde jsme se cítili jako mezi svými.

Po snídani jsme jeli do Wieliczky na prohlídku solných dolů. Zde se bratr Jaroslav projevil jako velký bojovník, aby získal slíbenou českou průvodkyni. Tato pamětihodnost zapsaná do seznamu světového dědictví UNESCO, skrývá skutečné obdivuhodnosti.

V hloubce až 327 m na 3,5 km dlouhé trase jsou klenuté síně, kaple, jezero, výstava historie těžby soli i místo, kde nám bylo dovoleno sůl olíznout. Až milion návštěvníků ročně shlédne tento div přírody i lidských rukou.

A čeká nás poslední den naší pouti. Na mši svaté s českým čtením bratra Jaroslava nás přivítali tamní Františkáni. U sochy Matky Boží Kalwaryjské jsme se pomodlili, prohlédli areál a jeli jsme do Wadowic, rodiště našeho drahého papeže. V domě, ve kterém žil, je muzeum, kde jsme si připomněli vzácný život svátce, kterému vděčíme za tolik co pro nás učinil. Děkujeme ti sv. Jane Pavle II. a prosíme za tvou přímluvu. Po tom jsme si ještě pochutnali v cukrárně na speciálně papežské pochoutce a odjždíme směr domov.

Veliké díky patří hlavně bratru Jaroslavovi za trpělivost a vzornou přípravu celé pouti, která nás všechny určitě moc obohatila po stránce duchovní, i o poznání tolika vzácných míst našich sousedů. Dík patří panu řidiči, který nás bezpečně dopravil domů, i všem poutníkům za krásné společenství.

Tak zase někdy příště. „ Někjak to bude „

Ludmila Dostalová

Pozvánka na ODVAHU K ŽIVOTU

Každého, kdo se neostýchá upozornit na hodnotu lidského života, možnosti pomoci nečekaně těhotným a podpořit veřejnost k přemýšlení a k přijímání i nečekaně počatých dětí, srdečně zveme do průvodu s transparenty a rozdáváním letáků.

Demonstrace „Odvahu k životu“ se na Mělníku koná každou poslední sobotu v měsíci od 10 do 11 hod. Setkáváme se u Pražské brány a s několika zastávkami procházíme náměstím Míru, ulicí 5. května a náměstím Karla IV. do ulice Fibichovy. Nejbližší termíny jsou: 30. července, 27. srpna a 24. září 2016.

Kontakt: Marie Snopková, tel.: 732846273.

Kež nemusí být tolika dětem odpírán život a tolik matek a rodin nést hluboké zranění. (V roce 2014 bylo jen na Mělnicku provedeno průměrně 37 umělých potratů měsíčně.)

